

**БАЗА ПИТАЊА ЗА ПРОВЕРУ
ОПШТЕ ФУНКЦИОНАЛНЕ КОМПЕТЕНЦИЈЕ
„ОРГАНИЗАЦИЈА И РАД ДРЖАВНИХ
ОРГАНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ“**

1. Важећи Устав Републике Србије донет је:

- а) 1990. године
- б) 2006. године
- в) 2010. године

2. Република Србија је важећим Уставом дефинисана као:

- а) Држава српског народа, заснована на владавини права и социјалној правди, начелима грађанске демократије, људским и мањинским правима и слободама и припадности европским принципима и вредностима.
- б) Држава свих грађана који у њој живе, заснована на владавини права и социјалној правди, начелима грађанске демократије, људским и мањинским правима и слободама.
- в) Држава српског народа и свих грађана који у њој живе, заснована на владавини права и социјалној правди, начелима грађанске демократије, људским и мањинским правима и слободама и припадности европским принципима и вредностима.

3. После Устава, највиши општи правни акти су:

- а) закони
- б) потврђени међународни уговори
- в) уредбе Владе

4. Законе доноси:

- а) Народна скупштина
- б) Влада
- в) Председник Републике

5. Указ о проглашењу закона доноси:

- а) Председник Републике
- б) председник Народне скупштине
- в) председник Републике и председник Народне скупштине

6. Пре ступања на снагу, закони се морају објавити:

- а) на сајту Народне скупштине
- б) у Службеном гласнику Републике Србије
- в) у јавним средствима обавештавања

7. Када постоје општији закон (*lex generalis*) и посебан закон (*lex specialis*) у истој области (на пример, закон који уређује општи управни поступак и закон који уређује поступак у одређеној врсти управних ствари, нпр. царински поступак), најпре ће се применити:

- а) општи закон јер је системског карактера
- б) посебан закон
- б) ниједан

8. О несагласности закона са Уставом, као и подзаконских аката са законом, одлучује:

- а) Народна скупштина
- б) Врховни и сваки други суд пред којим се то питање постави
- в) Уставни суд

9. Подзаконски и други општи акти у Републици Србији морају бити у сагласности са:

- а) Уставом
- б) Уставом, законом, потврђеним међународним уговором и општеприхваћеним начелима међународног права
- в) Другим уредбама

10. У Републици Србији је у службеној употреби:

- а) српски језик и ћирилично писмо
- б) српски језик и ћирилично писмо, а латинично писмо у складу са законом
- в) српски језик и ћирилично писмо, као и језици и писма националних мањина у складу са законом

11. Референдум и народна иницијатива као облици непосредног учешћа грађана у вршењу власти могући су:

- а) само на државном нивоу
- б) на државном, покрајинском и локалном нивоу
- в) само на локалном (општинском и градском нивоу)

12. Пред државним органима могу да самостално предузимају процесне радње лица која су:

- а) пословно способна
- б) старија од 16 година
- в) пунолетна и пословно способна

13. Најнижи суд опште надлежности у Републици Србији јесте:

- а) основни суд
- б) општински суд
- в) прекршајни суд

14. Највиши суд у Републици Србији је:

- а) Уставни суд
- б) Врховни касациони суд

15. Најважнији европски документ о људским правима јесте:

- а) Декларација о људским правима
- б) Европска конвенција за заштиту људских права и основних слобода
- в) Европска социјална повеља

16. Грађанин Републике Србије може се обратити Европском суду за људска права ради заштите свог права пошто:

- а) искористи сва правна средства за заштиту пред домаћим судовима
- б) искористи сва правна средства за заштиту пред домаћим органима, укључујући и уставну жалбу пред Уставним судом

17. Политички плурализам (вишестраначје) поново је уведен у Републици Србији:

- а) 1992. године
- б) 1990. године
- в) 2000. године

18. Чланови политичких странака не могу бити:

- а) судије, јавни тужиоци, судије Уставног суда, Заштитник грађана, припадници полиције и војске, као и друга лица за која то одреди закон
- б) судије и јавни тужиоци
- в) сви носиоци јавних функција

19. Рад политичке странке, синдикалне организације или удружења грађана може својом одлуком забранити:

- а) Уставни суд
- б) Влада
- в) Народна скупштина

20. Израз „дипломатско-конзуларно представништво Републике Србије“ односи се на:

- а) амбасаде Републике Србије
- б) амбасаде и конзулате Републике Србије
- в) амбасаде, конзулате и мисије Републике Србије

21. Републику Србију представља у земљи и иностранству:

- а) председник Владе
- б) председник Републике
- в) председник Владе и председник Републике

22. Осим када се ради о питању које не може бити предмет референдума, Народна скупштина је дужна да распише референдум о питању из своје надлежности на захтев:

- а) већине свих народних посланика или најмање 100.000 бирача
- б) председника Народне скупштине
- в) председника Републике

23. Спољну и унутрашњу политику Републике Србије утврђује и води:

- а) Влада
- б) Народна скупштина
- в) председник Републике

24. Скраћеница БДП значи:

- а) бруто национални доходак
- б) бруто домаћи производ
- в) бруто друштвени производ

25. Монетарну политику и политику курса динара води:

- а) Влада
- б) Народна банка Србије
- в) свака пословна банка

26. Највиши државни орган ревизије јавних средстава у Републици Србији је:

- а) Народна банка Србије
- б) Државна ревизорска институција
- в) Народна скупштина

27. Појам „јавне службе“ обухвата:

- а) службе и државне органе који пружају јавне услуге
- б) јавне установе, јавна предузећа и друге облике организовања
- в) агенције и посебне организације

28. Поступак јавних набавки дужни су да спроводе:

- а) сви државни органи
- б) сви корисници јавних средстава
- в) сви органи власти

29. Предмет јавних набавки су:

- а) добра, услуге и уступање радова
- б) покретне и непокретне ствари
- в) куповина, лизинг и закуп добара

30. Врсте послова државне управе одређене су у:

- а) Закону о државној управи
- б) Закону о министарствима
- в) Уставу

31. Ради извршавања закона органи државне управе могу, када су законом изричито овлашћени, да доносе прописе за извршавање закона, и то:

- а) правилнике и упутства
- б) правилнике
- в) правилнике, наредбе и упутства

32. Прописе за извршавање закона могу да доносе:

- а) сви органи државне управе
- б) министарства и посебне организације
- в) министарства

33. Прописи за извршавање закона које доносе органи државне управе потпадају под контролу уставности и законитости, коју врши:

- а) Уставни суд
- б) Влада
- в) највиши суд у Републици Србији

34. Органи државне управе решавају у управним стварима по правилима:

- а) општег и посебног управног поступка
- б) грађанског поступка
- в) судског поступка

35. Против првостепеног решења органа државне управе или другог органа управе странка може изјавити жалбу (осим када је жалба изричито искључена), а о жалби ће тада решавати:

- а) надлежни суд
- б) другостепени управни орган
- в) орган који је донео првостепено решење

36. Странка која није задовољна решењем донетим по њеној жалби може:

- а) поднети уставну жалбу Уставном суду
- б) поднети нову жалбу другостепеном органу управе
- в) поднети тужбу Управном суду

37. Када орган управе не донесе никакво решење у законском року или о њему не обавести странку, а поступак је покренут захтевом странке, та ситуација се назива:

- а) „ћутање управе“
- б) „пропуштање рока“
- в) „немар управе“

38. На основу података из јавних евиденција издају се:

- а) уверења и друге јавне исправе
- б) уверења
- в) решења

39. Одређени послови државне управе могу се поверити покрајини, општини и граду, јавним агенцијама, регулаторним телима, предузећима, установама, организацијама и појединцима. За све те субјекте Устав и законодавство користи појам:

- а) вршиоци поверених послова
- б) имаоци јавних овлашћења
- в) недржавни субјекти који врше поверене послове

40. Поверавање појединих послова државне управе врши се:

- а) уредбом Владе
- б) одлуком надлежног министра
- в) законом

41. Послови инспекцијског надзора могу се поверити:

- а) имаоцима јавних овлашћења
- б) органима покрајине, општине, града и града Београда
- в) регулаторним телима

42. Примена електронских средстава у обављању послова органа државне управе означава се скраћеницом:

- а) е-управа
- б) информатичка управа
- в) е-влада

43. Спровођење јавне расправе о нацртима закона дужност је:

- а) министарства или посебне организације који припремају закон
- б) Владе
- в) Народне скупштине

44. Органи државне управе се оснивају:

- а) законом
- б) одлуком Владе
- в) уредбом Владе

45. Министарства се оснивају:

- а) Законом о државној управи
- б) Законом о министарствима
- в) уредбом Владе

46. Органи државне управе се оснивају у следећим облицима:

- а) министарства и управне организације
- б) министарства, органи управе у саставу министарстава и посебне организације
- б) министарства, службе Владе и јавне агенције

47. Органи управе у саставу министарстава се образују у следећим облицима:

- а) управе, инспекторати и дирекције
- б) управе, агенције и организације
- в) директорати, инспекторати и агенције

48. Посебне организације се образују као:

- а) агенције, дирекције и службе
- б) секретаријати, заводи и организације са друкчијим називом
- в) заводи, фондови и агенције

49. Радом министарства руководи министар, а радом органа управе у саставу министарства и посебне организације руководи:

- а) директор
- б) државни секретар
- в) помоћник министра

50. Министре именује и разрешава:

- а) Влада
- б) председник Владе
- в) Народна скупштина

51. Управне округе образује Влада, а они представљају:

- а) другостепене јединице локалне самоуправе
- б) територијалне јединице са положајем самоуправе
- в) подручне центре у којима се обављају послови државне управе

52. За заштиту имовинских права и интереса Републике Србије и с тим у вези за заступање органа државне управе надлежно је:

- а) Државно правобранилаштво
- б) Републичко јавно тужилаштво
- в) министарство надлежно за послове финансија

53. Систематизацијом радних места у државном органу се утврђује:

- а) број радних места, број извршилаца, описи послова радних места и посебни услови за обављање послова
- б) распоред послова и задатака на унутрашње организационе јединице и извршиоце
- в) систем обављања послова и задатака

54. Као део извршне власти и за свој рад одговорни Влади, која усмерава и усклађује њихов рад и врши према њима друга овлашћења, органи државне управе су:

- а) самостални у вршењу својих послова
- б) немају самосталност у вршењу својих послова
- в) делимично су самостални

55. Начело самосталности органа државне управе у односу на рад државних службеника значи да:

- а) нико не сме вршити утицај на државног службеника да нешто чини или не чини супротно прописима
- б) државни службеник ужива независност у свом раду
- в) државни службеник ужива пуну самосталност у свом раду

56. Начело законитости управе обавезује све државне органе, имаоце јавних овлашћења, покрајинске, општинске и градске органе да:

- а) њихови појединачни акти морају бити засновани на закону
- б) њихови појединачни акти и радње морају бити засновани на закону
- в) њихови општи акти морају бити засновани на закону

57. Законитост коначних појединачних аката којима се одлучује о праву, обавези или на закону заснованом интересу подлеже преиспитивању пред:

- а) Уставним судом
- б) судом опште надлежности
- в) судом у управном спору, осим када је законом предвиђена другачија судска заштита

58. У односу на државне службенике, начело законитости значи:

- а) дужност поступања у складу са Уставом, законом и другим прописом, као и правилима струке
- б) дужност поступања у складу са Уставом и законом
- в) дужност понашања у складу са Уставом, законом и другим прописом

59. У појединим управним стварима органи могу бити законом овлашћени да одлучују по слободној оцени. Тада су дужни да:

- а) одлуче у границама законом датог овлашћења и сагласно циљу због кога је овлашћење дато
- б) одлуче онако како налазе да је целисходно
- в) одлуче сагласно утврђеној политици Владе

60. Устав утврђује начело забране сукоба интереса, а оно у односу на државне органе подразумева:

- а) да функционери и запослени у органима државне управе не могу вршити ни једну другу функцију
- б) да функционери у органима државне управе не могу вршити другу функцију
- в) да функционери и запослени у државним органима не могу вршити другу државну или јавну функцију или обављати друге послове за које је прописано да су у сукобу са њиховим својством, као и да не могу притом деловати у корист својих приватних интереса

61. О уставној обавези Републике Србије да штити права и интересе својих држављана у иностранству стара се првенствено:

- а) министарство надлежно за спољне послове
- б) сваки орган државне управе у оквиру свог делокруга
- в) орган државне управе надлежан за послове дијаспоре

62. Устав јемчи равноправност полова, а за пружање заштите у случајевима полне дискриминације, на пример, у области запошљавања или на раду, надлежан је:

- а) суд
- б) Повереник за заштиту од дискриминације
- в) Повереник за заштиту равноправности

63. Закон о државној управи такође обавезује органе државне управе да при решавању у управном поступку и предузимању управних радњи поштују начело сразмерности, и то тако што су дужни да:

- а) користе она средства која су за странку најповољнија ако се њима постижу сврха и циљ закона
- б) користе она средства којима се најефикасније постижу сврха и циљ закона
- в) користе она средства којима се задаци најбрже извршавају да би ограничење права трајало што краће времена

64. Акт дискриминације у поступању органа државне управе и државних службеника може се починити неједнаким третманом лица:

- а) само по основима које изричито наводи Устав
- б) по било ком основу

65. Давање предности трудницама или особама са физичким инвалидитетом у поступању органа државне управе и државних службеника (на пример, када чекају у реду за пријем странака):

- а) не представља акт дискриминације
- б) представља акт дискриминације
- в) представља акт позитивне дискриминације

66. Обавезивање органа државне управе и државних службеника да поступају стручно односи се на:

- а) дужност поступања према правилима струке у обављању свих послова
- б) дужност стручног оспособљавања државних службеника
- в) дужност давања стручних објашњења о примени закона

67. Начело о политичкој неутралности органа државне управе и државних службеника обавезује их:

- а) да у поступању не фаворизују странке које тренутно чине Владу
- б) да у поступању не показују лошу вољу према странкама које се налазе у опозицији према Влади
- в) да се у поступању и вршењу своје дужности држе политички неутрално

68. У односу на државне службенике, начело политичке неутралности им забрањује:

- а) да буду чланови политичких странака
- б) да на раду изражавају и заступају своја политичка уверења
- в) да имају своја политичка уверења

69. Ради остваривања начела политичке неутралности, Кодекс понашања државних службеника додатно им забрањује:

- а) да присуствују јавним скуповима политичких странака
- б) да у службеним просторијама носе и истичу обележја политичких странака и њихов пропагандни материјал или да утичу на политичко опредељење других службеника и намештеника
- в) да ван посла критикују политику Владе

70. Устав јемчи право сваком лицу на жалбу или друго правно средство против одлуке којом се одлучује о његовом праву, обавези и правном интересу. Наведени појам „друго правно средство“ односи се на изузетне случајеве у којима је право на жалбу искључено, а то друго правно средство јесте:

- а) притужба
- б) тужба за покретање управног спора
- в) уставна жалба

71. У циљу једнаке заштите права свих странака, у основним начелима Закона о општем управном поступку управни органи су обавезани да пружају помоћ странкама, тј. да их поуче о правима која им припадају и последицама појединих радњи и пропуштања која би могла бити на штету тих права. Та се обавеза односи на:

- а) све странке
- б) неупућене и неке странке
- в) странке које немају адвоката као пуномоћника

72. Начело делотворности управног поступка садржано је у Закону о општем управном поступку и оно обавезује управне органе да странкама омогуће да:

- а) успешно и целовито остваре и заштите права и правне интересе
- б) лако остварују права и правне интересе
- в) брзо и несметано остварују права и правне интересе

73. Начело економичности поступка у Закону о општем управном поступку обавезује управне органе да:

- а) странкама омогуће да успешно и целовито остваре и заштите своја права
- б) поступак воде без одуговлачења и уз што мање трошкова по странку и друге учеснике поступка
- в) од странака траже само оне податке о којима се не води службена евиденција

74. У вези са начелом заштите права странака, Закон о општем управном поступку обавезује орган који води поступак да странки пружи прилику да се изјасни о чињеницама које су од значаја за одлучивање у поступку. Од овог начела може се одступити само када:

- а) орган процени да то није потребно, јер је ствар јасна
- б) орган процени да то није потребно, јер се излази у сусрет захтеву странке
- в) је то законом дозвољено

75. Ако странка не зна језик поступка, мора јој се дозволити да користи свој језик у поступку, а орган државне управе ће:

- а) обезбедити преводиоца о свом трошку
- б) обезбедити преводиоца о трошку странке
- в) наложити странки да обезбеди преводиоца

76. Према начелу слободне оцене доказа, овлашћено службено лице које води поступак:

- а) по свом уверењу одлучује које чињенице узима као доказане
- б) слободно оцењује да ли су јавне исправе ваљани докази
- в) слободно оцењује шта је истина а шта није

77. Начело о правноснажности управног акта (решења) значи да је то:

- а) решење против кога се не може изјавити жалба
- б) решење против кога се не може изјавити приговор
- в) решење против кога се не може изјавити жалба, нити покренути управни спор

78. Органи државне управе могу да прикупљају, држе, обрађују и користе податке о личности само:

- а) када су им они потребни за обављање послова из њиховог делокруга
- б) када су на то овлашћени законом
- в) када им странке дају податке

79. Орган државне управе може да користи податке о личности само у законите сврхе за које су прикупљени, а поред тога се ти подаци могу користити за потребе:

- а) вођења кривичног поступка или заштите безбедности Републике Србије
- б) обављања других послова у органима државне управе
- в) информисања медија

80. Поред података о личности, органи државне управе су дужни да штите и податке:

- а) о свом раду
- б) који су тајни подаци у складу са законом
- в) који су осетљиве природе за углед органа

81. Право приступа подацима који су у поседу државних органа и организација којима су поверена јавна овлашћења остварује се у складу са законом, а то право је:

- а) израз захтева за транспарентношћу рада државне управе
- б) једно од људских права зајемчено Уставом
- в) резултат признавања слободе медија

82. Према начелу јавности рада органа државне управе, ти органи су дужни да:

- а) јавности омогуће увид у свој рад, према закону којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја
- б) јавности периодично дају информације о свом раду
- в) поднесу извештај о свом раду

83. Сагласно начелу јавности рада органа државне управе и информације о раду државних службеника доступне су јавности, у складу са законом којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја:

- а) тачно
- б) нетачно
- в) делимично тачно

84. Уставна начела о једнакости свих пред законом и забрани дискриминације у односу на положај државних службеника изражена су забраном:

- а) бржег напредовања и бољих плата за мање способне државне службенике
- б) повлашћивања или ускраћивања службеника у њиховим правима или дужностима
- в) кажњавања државних службеника због грешака и раду

85. Начело о једнакој доступности радних места утврђује да су при запошљавању у државни орган кандидатима под једнаким условима доступна сва радна места, а да избор кандидата зависи од:

- а) утиска који оставе на интервју
- б) радне биографије
- в) стручне оспособљености, знања и вештина

86. Као једно од права припадника националних мањина, Устав обавезује органе државне управе да при запошљавању:

- а) воде рачуна о одговарајућој заступљености припадника националних мањина
- б) воде рачуна о томе да међу службеницима има и оних који знају језике националних мањина
- в) оглашавају конкурсе на језицима националних мањина

87. Из уставних начела о једнакости свих пред законом и забрани дискриминације произашла је и гаранција једнакости државних службеника у погледу одлучивања о њиховом напредовању и награђивању и остваривању њихове правне заштите (члан 11. Закона о државним службеницима). Ова једнакост значи:

- а) да ће сви службеници напредовати једнаким темпом и имати исте плате
- б) да ће сви службеници напредовати једнаким темпом, имати исте плате и једнаку правну заштиту
- в) да се напредовање, награђивање и правна заштита службеника одвијају под условима једнаким за све

88. Начело о напредовању државних службеника утврђује да напредовање зависи од:

- а) стручности, резултата рада и потреба државног органа
- б) стручности и резултата рада
- в) потреба државног органа

89. У погледу стручног усавршавања, државних службеник има:

- а) дужност да се стручно усавршава
- б) право да се стручно усавршава
- в) право и дужност да се стручно усавршава

90. Извештај о спровођењу плана интегритета, државни органи достављају:

- а) Министарству правде
- б) Агенцији за борбу против корупције
- в) Високом савету судства

91. Када припреме нацрт закона, органи државне управе га достављају:

- а) Влади, да она утврди нацрт прописа и упути га Народној скупштини
- б) Влади, да она утврди предлог прописа и поднесе га Народној скупштини
- в) Влади као свој предлог закона

92. Председник Републике, пошто саслуша мишљење представника изабраних изборних листа, предлаже Народној скупштини:

- а) кандидата за председника Владе
- б) кандидате за председника и чланове Владе
- в) кандидате за председника Владе и министра одбране

93. Јавни тужилац има право да улаже правна средства у управном поступку и управном спору ради заштите уставности и законитости:

- а) има
- б) нема

94. Функција Заштитника грађана је:

- а) заштита права грађана
- б) контрола рада органа државне управе
- в) заштита права грађана и контрола рада органа државне управе, Државног правобранилаштва и ималаца јавних овлашћења

95. Поводом утврђених неправилности, Заштитник грађана је овлашћен да:

- а) јавно препоручи разрешење руководиоца органа државне управе
- б) иницира покретање дисциплинског поступка против одговорног службеника
- в) јавно препоручи разрешење руководиоца органа државне управе и иницира покретање дисциплинског поступка против одговорног службеника

96. Правноснажни управни акт може се поништити, укинути или изменити на препоруку Заштитника грађана:

- а) тачно
- б) нетачно

97. У захтеву за приступ информацијама од јавног значаја, тражилац информације је дужан/није дужан да наведе разлог због којег тражи информацију:

- а) дужан је, како би орган знао зашто му је информација потребна
- б) није дужан, успостављена је претпоставка оправданог интереса

98. Уколико орган државне управе не поступи по захтеву тражиоца информације од јавног значаја у року од 15 дана, тражилац информације може да се обрати:

- а) жалбом другостепеном органу државне управе
- б) жалбом Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности
- в) поновити захтев за увид у информацију

99. Решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности донето поводом жалбе тражиоца информације представља:

- а) првостепено решење
- б) другостепени и коначни управни акт
- в) решење које орган државне управе може да оспорава пред судом

100. Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности има контролна овлашћења у области заштите података о личности, а та су овлашћења утврђена законом о:

- а) поступању са подацима о личности
- б) Поверенику
- в) заштити података о личности

101. Уставни суд врши контролу над радом органа државне управе:

- а) контролом уставности и законитости управних прописа (правилника, наредаба и упутстава)
- б) не врши
- в) контролом уставности и законитости управних прописа и поводом уставних жалби

102. Статут аутономне покрајине доноси њена скупштина, уз претходну сагласност:

- а) надлежног министарства
- б) Народне скупштине
- в) Владе

103. Против појединачних аката или радњи органа државне управе којима се онемогућава вршење надлежности аутономне покрајине, орган одређен покрајинским статутом:

- а) има право жалбе Управном суду
- б) има право жалбе Уставном суду
- в) има право жалбе Влади

104. Одлуке Уставног суда су :

- а) коначне, извршне и општеобавезујуће
- б) коначне, извршне и општепознате
- в) коначне и извршне

105. Уставни суд чини:

- а) 15 судија
- б) 9 судија
- в) 21 судија

106. Судије Уставног суда се бирају и именују на:

- а) девет година
- б) седам година
- в) пет година

107. Европска конвенција о људским правима је:

- а) Међународни уговор који потписују државе чланице Савета Европе
- б) Мултилатерални уговор чије су потписнице земље чланице Европске Уније

108. Седиште Европског суда за људска права је:

- а) у Бриселу
- б) у Стразбуру

109. Појединачна представка којом се покрене поступак пред Европским судом за људска права односи се на:

- а) повреде једног или више права која су установљена Конвенцијом и протоколима уз Конвенцију, а учињене су од неке Високе стране уговорнице
- б) повреде једног или више права установљених Конвенцијом или протоколима уз њу

110. „Пријатељско поравнање“ према одредбама Европске конвенције о људским правима је:

- а) Договор страна у спору да обуставе поступак пред Европским судом за људска права
- б) Компромисно решење спора пред Европским судом за људска права

111. Правноснажне пресуде Европског суда за људска права се објављују:

- а) не
- б) да, понекад
- в) да

112. Да ли Европски суд за људска права може покренути поступак за доношење пилот пресуде:

- а) може
- б) не може

113. Орган који надгледа извршење пресуда Европског суда за људска права је:

- а) Комитет министара Савета Европе
- б) Савет Европе

114. Суђење у разумном року, саставни је део ког права које се штити према Европској конвенцији о људским правима:

- а) права на правично суђење
- б) права на јавну расправу

115. Судови опште надлежности су:

- а) општински судови, окружни судови и Врховни суд Србије
- б) основни судови, виши судови, апелациони судови и Врховни касациони суд
- в) привредни судови, прекршајни судови и Управни суд Србије

116. Судови посебне надлежности су:

- а) привредни судови, Привредни апелациони суд, прекршајни судови, Прекршајни апелациони суд и Управни суд
- б) Уставни суд и апелациони судови
- в) Прекршајни апелациони суд и Уставни суд

117. Управни суд, као суд посебне надлежности оснива се за:

- а) територију једног или више градова, односно више општина
- б) за територију Републике Србије
- в) подручје више судова

118. Управни суд суди:

- а) у управним споровима, пружа међународну правну помоћ и врши друге послове одређене законом
- б) у првом степену суди у управним споровима
- в) одлучује о жалбама на одлуке привредних судова и других органа, у складу са законом

119. Судијски помоћници стичу звања:

- а) сарадник и стручни сарадник
- б) судијски сарадник, виши судијски сарадник и судски саветник
- в) млађи сарадник и сарадник

120. Могу се оснивати привремени, преки или ванредни судови:

- а) да
- б) не

121. Судска власт је независна од законодавне и извршне власти:

- а) да
- б) не

122. Надлежност суда се одређује:

- а) статутом
- б) законом
- в) Уставом и законом

123. Изборе за председника Републике расписује:

- а) Народна скупштина
- б) председник Народне скупштине

124. Председник Републике може бити биран:

- а) два пута
- б) три пута

125. Државну управу чине:

- а) министарства
- б) министарства, органи управе у саставу министарства и посебне организације

126. Јавна овлашћења могу се законом поверити:

- а) јавним агенцијама и установама
- б) јавним агенцијама и јавним предузећима
- в) јавним агенцијама, установама, јавним предузећима и другим организацијама

127. Оснивачи јавних служби могу бити:

- а) Република Србија и Аутономне покрајине
- б) Република Србија и локална самоуправа
- в) Република Србија, Аутономне покрајине и локална самоуправа

128. Заштитник грађана је независни државни орган који контролише рад Народне скупштине, Председника Републике, Владе, Уставног суда и јавних тужилаштава:

- а) да
- б) не

129. Заштитник грађана бира се на:

- а) четири године
- б) пет година

130. Ко одлучује о употреби Војске:

- а) Председник Републике
- б) Генералштаб
- в) Народна скупштина

131. Уставни суд има:

- а) 10 судија
- б) 15 судија

132. Одељења Управног суда су:

- а) у Крагујевцу, Нишу и Новом Саду
- б) у Нишу, Новом Саду, Краљеву и Ужицу
- в) у Нишу, Врању, Новом Саду, Сомбору и Новом Пазару

133. Седиште Управног суда је у:

- а) Београду
- б) Нишу
- в) Новом Саду

134. Тужба у управном спору подноси се:

- а) Управном суду - Седиште у Београду
- б) Управном суду - одељења у Нишу, Новом Саду и Крагујевцу

135. Грб, застава и химна Републике Србије могу се употребљавати само у облику и са садржином који су утврђени:

- а) Уставом Републике Србије
- б) Уставом Републике Србије и Законом о изгледу и употреби грба, заставе и химне Републике Србије
- в) Законом о изгледу и употреби грба, заставе и химне Републике Србије

136. Грб и застава Републике Србије могу се употребљавати:

- а) као робни или услужни жиг, узорак или модел
- б) ако су оштећени или су својим изгледом неподобни за употребу
- в) у уметничком стваралаштву, наставном и образовном раду

137. Изворник Великог и Малог грба, изворник заставе Републике Србије и нотни запис химне Републике Србије утврђује:

- а) Скупштина Републике Србије
- б) Влада Републике Србије

138. Грб Републике Србије јесте грб утврђен Законом о грбу Краљевине Србије од 16. јуна 1882. године и користи се као:

- а) Главни грб и Помоћни грб
- б) Велики грб и Мали грб
- в) Велики грб

139. Застава Републике Србије постоји и користи се као:

- а) Државна застава
- б) Државна застава и као Народна застава

140. Хоризонтална тробојка са пољима истих висина, одозго на доле: црвена, плава и бела, а преко свега је, центра помереног ка јарболу за 1/7 укупне дужине заставе - Мали грб, је:

- а) Државна застава
- б) Народна застава

141. Државна застава вије се на главном улазу у зграде државних органа:

- а) на дан државних празника
- б) стално

142. Химна Републике Србије јесте свечана песма:

- а) „Боже правде“
- б) „Хеј Словени“